

да знае, че тук гладни хора има . . . Смее ти се отгоре. За такива — революция и болшеви- зъм, свали му мазната престилка, вземи му къ- щите и парите, и го хвърли в фабриката, да върти машината! Да му спадне за един ден шкембето. Какъв е тоя социален ред, който дава възможност на такива типове да цъвтят, да виреят и да тлъстеят. . . Болшевишки строй за такова общество! Да тури всеки на мястото му!

Тоньо Карарски възбудено и нервно удари масата.

II

В това време един келнер тържествено донесе ракия и две-три чинии с нарязани кисели краставички и други там възбудители на апе- тита. Четиримата приятели вдигнаха със стръв глави и почнаха да посягат с вилиците към чи- ниите, които момчето още не бе сложило на масата.

Подир малко друго момче, последвано от бае Петко, тържествено донесе гювеча. Аро- матният дъх на печеното изпълни стаичката. Вън, в големия салон, засвири оркестърът.

Всички се нахвърлиха като канибали, с но- жове и вилици към топлия още гювеч.

Минута мълчание.

Отведнаж Тоню Карарски почна да чука неистово с ножа по чинията. Втурна се един